

แนวคิดการสอนแบบคาร์ล ออร์ฟเพื่อเด็กระดับปฐมวัยโรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล
จังหวัดแพร่

Carl Orff teaching concept for early childhood Denchaiprachanukul
school Phrae

ปานบงกช สนโต

Panbongkot Sonto

โรงเรียนเด่นชัยประชานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแพร่เขต 2

Denchaiprachanukul school Phrae Primary Educational Service Area Office, Area

Oui.treechada@icloud.com

Received: July 10, 2023

Revised: November 2, 2023

Accepted: December 1, 2023

บทคัดย่อ

แนวคิดการสอนแบบคาร์ล ออร์ฟเพื่อเด็กระดับปฐมวัย ซึ่งสำคัญกับวัยนี้ การสอนดนตรี สำหรับเด็กปฐมวัยตามแนวคิดคาร์ล ออร์ฟมีการนำการเคลื่อนไหวร่างกายในการสอนดนตรีวิธีการสอนดนตรีของคาร์ล ออร์ฟ ไม่ได้ให้ผู้เรียนเล่นดนตรีเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในหลาย ๆ ด้าน การเคลื่อนไหวร่างกายมีการจดจำทำนองเพลงตามการเคลื่อนไหวของร่างกายซึ่งสามารถช่วยในการสร้างพัฒนาการ จำแนกลำดับขั้นตอน และกระบวนการความคิดเพื่อมีลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพที่ดีของเด็ก และยังสามารถนำไปต่อยอดได้ในอนาคต อีกทั้งการสอนดนตรีตามแนวคิดของคาร์ล ออร์ฟ จะให้ความสำคัญกับการเคลื่อนไหวร่างกายพร้อมกับกำหนดจังหวะเอง และมีความเชื่อมโยงและส่งเสริมซึ่งกันและกันซึ่งมีสิ่งสำคัญอีกหนึ่งเรื่องที่ขาดไม่ได้ คือการเปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกการเล่นแบบฉบับพลัน หรือที่เรียกว่าการดันสด ฝึกการแต่งทำนองเพลงง่าย ๆ ซึ่งเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีทั้งทางด้านดนตรี และด้านการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ทำให้เด็กมีความเข้าใจดนตรีและเล่นดนตรีได้อย่างมีความสุข และจากประสบการณ์ที่เด็กได้ทำสิ่งเหล่านี้ก็จะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ ดนตรีในขั้นสูงขึ้นไป แนวทางการจัดกิจกรรมตามแนวคิดคาร์ล ออร์ฟ มีการนำทักษะดนตรีเข้ามาบูรณาการกับกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนการมีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมทั้งปลูกฝังกระบวนการความคิดเพื่อมีลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพที่ดีของเด็ก และยังสามารถนำไปต่อยอดได้ในอนาคตได้ดี จุดเด่นของการเรียนการสอนดนตรีแบบนี้คือการนำเอาธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวเด็กออกมาใช้ ซึ่งธรรมชาติของเด็ก ๆ รักและสนุกที่จะกระโดดโลดเต้น ฟังเพลง ตบมือไปกับจังหวะเพลง และร้องเพลงสิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นบทเริ่มแรกของการเรียน การสอนดนตรีสำหรับเด็กโดยให้เด็กได้ฟัง ได้ร้องและเล่นดนตรี ก่อนที่จะเริ่มการอ่านการเขียน ซึ่งเป็นวิธีเดียวกับการเรียนภาษาของมนุษย์นั่นเอง โดยมีการวัดและประเมินผล วัดจากพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นในครอบครัว เพื่อนร่วมห้องเรียนมีการประเมินโดยผ่านการสังเกตและบันทึกผลจากผู้ปกครอง และผู้สอนโดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มความสามารถทางด้านดนตรี และความภาคภูมิใจในตนเองตั้งแต่เด็ก

คำสำคัญ: แนวคิดการสอนแบบคาร์ล ออร์ฟ เด็กระดับปฐมวัย

Abstract

The Carl Orff's teaching approach for early childhood is significant at this stage. Teaching music to young children following Carl Orff's concepts involves incorporating bodily movements into music teaching. Carl Orff's method is not just about playing music, but about teaching to develop skills in various areas. Body movements aid in the memorization of melodies through body movement, which can help in the construction and development of sequence recognition and cognitive processes, leading to good habits and personality traits in children and future development. Furthermore, teaching music according to Carl Orff's concept emphasizes body movement along with self-determined rhythms, promoting interconnections and mutual enhancement. An indispensable aspect is the opportunity for children to practice spontaneous play, or what is known as improvisation, and to practice creating simple melodies (composition), which serves as a good foundation in both music and creative thinking development. This understanding of music allows children to play music joyfully. These experiences will form the basis for further music learning progression. Activities arranged according to Carl Orff's concept involve integrating musical skills with various activities, teaching creativity while instilling cognitive processes to form good habits and a good personality in children, and further building on this in the future. A highlight of this teaching style is leveraging the inherent nature of children who love and enjoy jumping, dancing, listening to music, clapping to the rhythm, and singing. These can be used as the first lessons in music education for children, allowing them to listen, sing, and play music before starting to read and write, a method analogous to human language learning. Evaluation and assessment are made by observing changes in behavior during various activities, improved relationships within the family, classmates, and through observations and records from parents and teachers.

Keywords: Carl Orff's Teaching Approach, Early Childhood

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความต้องการความสนใจแตกต่างจากวัยอื่น ๆ รวมทั้งความก้าวหน้าของพัฒนาการแต่ละบุคคลก็ต่างกันมีอัตราและขั้นตอนของพัฒนาการที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคล ดังนั้นการเรียนรู้ของเด็ก จึงต้องมีการวางแผนให้สอดคล้องกับสภาพและสิ่งแวดล้อมของ เขาด้วยการเปิดโอกาสให้ปฏิสัมพันธ์สำรวจ ค้นพบเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการตามธรรมชาติเด็กจึงได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของเด็กปฐมวัยไว้หลากหลายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการทางสมองที่รวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้วเด็กจะมีความพัฒนาได้ครบทุกด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม (รุ่ง แก้วแดง, 2542) คาร์ล ออร์ฟ จุดมุ่งหมายพื้นฐานของคาร์ล ออร์ฟ ในการสอนดนตรีเพื่อมีการพัฒนาความสามารถทางด้านความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี วางรากฐานในการสอนดนตรีของเขาว่า

ดนตรี (Music) การเคลื่อนไหว (Movement) และ การพูด (Speech) เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ ทั้งสามสิ่งรวมกันเป็นเอกภาพ (Unity) คาร์ล ออร์ฟ เรียกว่าดนตรีเบื้องต้น (Elemental Music) เขาสังเกตว่าเมื่อเด็ก ๆ แสดงออกทางดนตรีในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติไม่มีกฎเกณฑ์อะไรบังคับแล้วเด็กจะใช้ดนตรี การเคลื่อนไหวและภาษาพูดไปพร้อมกันเด็กที่กำลังเต้นรำจะร้องเพลงไปด้วย เมื่อเด็กร้องเพลงเขามักจะ เคลื่อนไหวไปตามจังหวะเสียงเพลง ดนตรีสำหรับปฐมวัยควรได้รับการส่งเสริมจากทฤษฎีอย่างชัดเจน

ทุกวันนี้หลาย ๆ ประเทศยอมรับวิธีการของคาร์ล ออร์ฟแต่การที่จะแปลเพลงที่คาร์ล ออร์ฟเขียนไว้ เป็นภาษาต่าง ๆ นั้น คาร์ล ออร์ฟ ไม่สนับสนุนเนื่องจากเพลงที่เขาเขียนนั้นมีรากฐานมาจากเพลงพื้นเมือง ของประเทศเยอรมันที่เด็กชาวเยอรมันคุ้นเคย คาร์ล ออร์ฟ สนับสนุนให้แต่ละประเทศใช้เพลงประจำชาติที่เป็น เพลงพื้นเมืองสำหรับเด็กมาเป็นบทเพลงในการสอนแบบ ชูเวอร์ค (Schulwerk) ของชาตินั้น ๆ นักการศึกษาของอเมริกา ได้พิจารณาว่าควรจะได้รับวิธีการสอนของคาร์ล ออร์ฟ โดยรักษาดั้งเดิมไว้ให้มากที่สุดหรือควรจะได้รับเพียงเพื่อหลักการใหญ่ ๆ และเทคนิคเรื่องนี้ คาร์ล ออร์ฟ เองก็ให้ความเห็นว่าตัวปรัชญา และเทคนิคการสอนทั้งหมดสามารถถูกนำไปใช้ได้กับการสอนทุกประเภทแต่บทเพลงควรจะมีสัมพันธ์อย่าง ใกล้ชิดกับนิทาน บทกลอน และการละเล่นของเด็กในประเทศนั้น ๆ ดังนั้นการที่จะรับบทเพลงทั้งหมดของ คาร์ล ออร์ฟ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยนั้นดูไม่เหมาะสมครูในระบบของชูเวอร์ค (Schulwerk) จะต้อง ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการของ คาร์ล ออร์ฟ แล้วนำไปใช้กับบทเพลงที่เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่นเนื่องจาก คาร์ล ออร์ฟ ได้ใช้เพลงที่ต่างจากกลุ่มโน้ตที่เป็นบันไดเสียงเพนทาโทนิค (Pentatonic scale) อย่างแพร่หลายในการสอนส่วนแรกของหลักสูตร และกลุ่มโน้ตนี้ คาร์ล ออร์ฟ เห็นว่าสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบท เพลงของเด็ก ดังนั้น จึงเป็นการสมเหตุสมผลที่แต่ละชาติจะพยายามรวบรวมเพลงของตนที่เป็น บันไดเสียง เพนทาโทนิค (Pentatonic scale) แล้วนำไปใช้ในการสอนแบบ คาร์ล ออร์ฟ ทั้งนี้เลยมีการนำวิธีการของ คาร์ล ออร์ฟ มาใช้กับเด็กระดับปฐมวัย เพื่อให้เกิดการพัฒนาในเรื่องของภาวะร่างกาย อารมณ์ สังคมอีกทั้ง นำมาใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อลำดับความคิดในการแก้ปัญหาจากง่ายไปยาก ซึ่งเด็กระดับปฐมวัยมีความ พร้อมในด้านรับรู้และการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นอย่างมากจึงต้องการใช้วิธีการของ คาร์ล ออร์ฟ มา เพื่อศักยภาพของผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และ ความภาคภูมิใจในตนเองตั้งแต่เด็ก

หลักการจัดการเรียนการสอนแบบปฐมวัย

หลักการจัดประสบการณ์ของเด็กช่วงอายุ 3-6 ปี ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยได้กล่าวไว้ว่า การจัดประสบการณ์จะต้องจัดในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่น (การเล่นอย่างมีความหมาย) เช่น การที่เด็ก เล่นบทบาทสมมติในการเล่นขายของ เด็กจะได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาจากการพูดสื่อสารกับเพื่อนในการสลับ ผลัดเปลี่ยนการเป็นแม่ค้าและลูกค้า ซึ่งเด็กอาจจินตนาการในการพูดขึ้นมาเองหรืออาจจดจำจากผู้ปกครอง เมื่อไปตลาด นอกจากจะได้ทักษะทางภาษาแล้ว เด็กยังได้เรียนรู้เรื่องจำนวน การบวก-การลบเลขง่าย ๆ จากการเล่นอีกด้วย ถือเป็นการบูรณาการที่ได้ทั้งทักษะทางภาษาและคณิตศาสตร์

ความสำคัญของการจัดการศึกษาปฐมวัย

ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเราทุกคน ทั้งแบบเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ และกึ่งทางการ ผ่านทางสื่อมีเดียต่าง ๆ ทั้ง YouTube หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ เด็กควรได้รับโอกาสได้มีส่วนร่วมและ ประสบการณ์ทางดนตรีผ่านทางกิจกรรมที่หลากหลายนอกเหนือจากการเล่นเครื่องดนตรี หรือการเรียน

ดนตรีในชั้นเรียนเท่านั้น เด็กควรมีประสบการณ์ในการร้อง การเต้นทั้งแบบเดี่ยว และการเต้นร่วมกับผู้อื่น (Denora, 2000)

กิจกรรมดนตรีมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาของเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการเรียนรู้ที่สำคัญมักเกิดขึ้นในช่วงวัยนี้ การเรียนรู้ที่มีความหมายจะเกิดขึ้นได้ต้องมี ส่วนประกอบสำคัญ 3 ด้านคือ 1) การทำซ้ำ 2) การทำอย่างสม่ำเสมอ และ 3) การมีส่วนร่วม (Engagement) การเล่นดนตรี (Musical Play) จะสร้างให้เด็กมีพลังในการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ของพวกเขา (Fahmie, 2000)

ประสบการณ์ทางดนตรีของเด็ก จะส่งผลต่อความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมรอบตัวของเด็กมากขึ้น การฟัง การร้องเพลง และการเคลื่อนไหว จะสร้างให้เกิดความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์โดยตรง ต่อสิ่งแวดล้อมและเพื่อนร่วมชั้นเรียน สร้างความสมดุลทางอารมณ์ ช่วยผ่อนคลายความเครียด บทเพลง กิจกรรมดนตรี และส่งผลเชิงบวกต่อระดับอารมณ์ของพวกเขาอีกด้วย นอกจากนี้การศึกษาดนตรียังพัฒนา ความฉลาดของเด็ก การเรียนรู้เนื้อเพลง ทำนองเพลง และ การตีความเพลงจะช่วยพัฒนาความจำของเด็ก (Forrai, 1990)

โดยการจัดการศึกษาดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซึ่งนอกเหนือจากการสอน ทักษะดนตรีแล้วนั้น ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้ ความสามารถ และความ เข้าใจในปรัชญา แนวทาง และหลักการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยด้วยการเข้าใจสภาพ และปัญหาที่ เกิดขึ้น

วิธีการสอนของ คาร์ล ออร์ฟ

คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff, ค.ศ. 1895-1982) ผู้ประพันธ์เพลงเสียงซอและนักดนตรีชาวเยอรมัน เป็นผู้คิดค้นวิธีนี้ขึ้นหลังจากที่เขาได้สอนดนตรีกับเด็กมาเป็นเวลานานวิธีการโดยละเอียดของเขาได้พิมพ์ เผยแพร่ในหนังสือชื่อ ชูเวอร์ค (Schulwerk) จุดมุ่งหมายพื้นฐานของคาร์ล ออร์ฟในการสอนดนตรี คือ การพัฒนาความสามารถทางด้านความคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี คาร์ล ออร์ฟ วางรากฐานในการสอนดนตรี ของเขาว่าดนตรี (Music) การเคลื่อนไหว (Movement) และ การพูด (Speech) เป็นสิ่งที่แยกออกจากกัน ไม่ได้ทั้งสามสิ่งรวมกันเป็นเอกภาพ (Unity) คาร์ล ออร์ฟ เรียกว่าดนตรีเบื้องต้น (Elemental Music) เขาสังเกตว่าเมื่อเด็ก ๆ แสดงออกทางดนตรีในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติไม่มีกฎเกณฑ์อะไรบังคับแล้วเด็กจะ ใช้ดนตรีการเคลื่อนไหวและภาษาพูดไปพร้อมกัน เด็กที่กำลังเต้นรำจะร้องเพลงไปด้วยเมื่อเด็กร้องเพลงเขา มักจะเคลื่อนไหวไปตามจังหวะ

หลักการของคาร์ล ออร์ฟ

คาร์ล ออร์ฟ ได้เสนอหลักการทางดนตรีศึกษาไว้ว่าการเรียนการสอนดนตรีควรเริ่มต้นจากเพลงและ แนวคิดทางดนตรีที่ง่ายที่สุดได้แก่แนวคิดเรื่องจังหวะโดยการเริ่มต้นจากจังหวะของการพูดเพื่อนำไปสู่ความ เข้าใจแนวคิดในเรื่องของระดับเสียงประโยคของดนตรีลักษณะของเสียง และค่าตัวโน้ตต่าง ๆ ต่อไปการตบ มือการตบที่ตัก (Patching) การย่าเท้า การตีดนตรีมือ การใช้เครื่องประกอบจังหวะของคาร์ล ออร์ฟเป็น วิธีทางนำไปสู่การรับรู้เรื่องจังหวะจากจุดนี้ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาด้านการแสดงออกทางดนตรีในวิธีการ ของ คาร์ล ออร์ฟ ความคิดสร้างสรรค์เป็นลักษณะที่สำคัญ และเน้นมากที่สุดดังนั้นการสำรวจสิ่งต่าง ๆ

รอบ ๆ ตัวเพื่อนำมาใช้ในการสร้างสรรค์จัดว่าเป็นกุญแจสำคัญในวิธีการของคาร์ล ออร์ฟ (Shamrock, 1990)

วิธีการของคาร์ล ออร์ฟ

คำว่า "ดนตรีเบื้องต้น" ของคาร์ล ออร์ฟ หมายความว่า การแสดงออกทางดนตรีของบุคคลที่เป็นไปโดยธรรมชาติในการพัฒนาวิธีการสอนของ คาร์ล ออร์ฟ เขาย้อนกลับไปหาจุดต้นของการก่อเกิดวัฒนธรรม เมื่อดนตรีเป็นสิ่งที่คนทั่วไปใช้แสดงความรู้สึกของตนโดยไม่ต้องได้รับการฝึกฝนซึ่งมักจะรวมอยู่ด้วยกันอย่างแยกไม่ออกกับการเคลื่อนไหวและการพูดและดนตรีมักพัวพันกับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของแต่ละคน คาร์ล ออร์ฟยอมรับทฤษฎีที่ว่าประวัติศาสตร์ดนตรีย่อมแสดงตัวของมันอยู่ในพัฒนาการชีวิตของแต่ละคน เด็กเล็กที่มีการแสดงออกทางดนตรีเหมือนอย่าง que ผู้ศึกษาเกี่ยวกับดนตรีของมนุษยชาติเฝ้าต่าง ๆ (Ethnomusicologists) ได้พบในชนชาติด้อยพัฒนาทั้งหลายด้วยข้อสรุปนี้ คาร์ล ออร์ฟ จึงลงมติว่าการศึกษาดนตรีควรจะเริ่มด้วยความรู้ที่ง่าย ๆ และด้วยข้อสรุปนี้ คาร์ล ออร์ฟ ได้วางแผนการศึกษาเป็นขั้น ๆ ต่อเนื่องกันทฤษฎีที่ว่าประวัติศาสตร์การดนตรีย่อมแสดงตัวของมันอยู่ในพัฒนาการชีวิตของเด็กได้รับการยอมรับไม่ได้มากนักในหมู่การศึกษาทุกวันนี้ แต่แผนการสอนที่มีโครงสร้างเริ่มจากสิ่งที้ง่ายที่สุดแล้วมีการสอนทับถมเพิ่มเติมจนไปถึงสิ่งที่ซับซ้อนที่สุดนั้นได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง โดยอุดมการณ์สูงสุดของ

คาร์ล ออร์ฟ แล้วควรเริ่มต้นใช้กับเด็กวัยต้น ๆ (Early Childhood) และควรใช้ประสบการณ์ของตัวเด็กเองเป็นอุปกรณ์การสอนดนตรีชื่อของเด็กลำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยบทร้องเล่นต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้ฝึกจังหวะและฝึกร้องเพลงเด็กได้ยินชื่อของเขาถูกเรียกเป็นจังหวะ เด็กร้องชื่อเขาเองเป็นทำนองและต่อมาก็อ่านและเขียนจังหวะนั้น โดยใช้สัญลักษณ์แทนจังหวะทำนอง (Melodic Intervals) และแผนแบบจังหวะ (Rhythmic Patterns) ถูกเรียนด้วยการร้อง ท่อง เคลื่อนไหว และเล่นเครื่องดนตรีตามช่วงทำนองและจังหวะเหล่านั้นเครื่องดนตรีถูกใช้ตั้งแต่คาบแรกของการสอนด้วยการใช้ลูกฆ้องสั้น ๆ (Simple Motive) ท่องมันซ้ำและแต่งเพลงจากลูกฆ้องนั้นเด็กจะสามารถก้าวหน้าได้ บทเรียนของเด็กที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เขารู้จักจะช่วยเกื้อกูลให้เขาปฏิบัติมันได้ และเขายังสามารถที่จะพัฒนามันให้เป็นทำนอง หรือจังหวะอะไรอื่น ๆ ที่เขาพอใจได้ คาร์ล ออร์ฟ มีความเห็นเหมือนดาลโครซ (Jaques-Dalcroze) หลายประการ ประการที่สำคัญที่มีผลต่องานของ คาร์ล ออร์ฟ ก็คือ ความคิดที่ว่าจังหวะเป็นส่วนประกอบที่สุดของดนตรี (rhythm is the strongest of the elements of music) การตอบสนองทางดนตรีของมนุษย์ที่เป็นธรรมชาติที่สุดคือการใช้จังหวะ ดังนั้นจุดเริ่มต้นของการศึกษาดนตรีที่สมเหตุสมผลที่สุดก็ควรจะเริ่มต้นด้วย จังหวะ คาร์ล ออร์ฟวางแผนที่จะสอนความคิดเรื่องจังหวะนี้ให้เป็นผลโดยสอนผ่านการรู้เรื่องดนตรีเบื้องต้นของเขา เนื่องจากจังหวะเป็นส่วนประกอบสำคัญอยู่ในคำพูดในการเคลื่อนไหว และในดนตรีจังหวะจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่เหมาะสมจากความเชื่อที่ว่าจังหวะเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นยิ่งของดนตรีจะนำไปสู่พัฒนาของการสร้างเครื่องดนตรีชนิดพิเศษปรัชญาของคาร์ล ออร์ฟ ก็เช่นเดียวกับ ดาลโครซ เขาเห็นว่าการเรียนเปียโน ไวโอลิน หรือเครื่องดนตรีระดับมาตรฐานอื่น ๆ ควรจะตามหลังพัฒนาการของทักษะพื้นฐานที่จำเป็นวิธีการพื้นฐานของคาร์ล ออร์ฟ คือ การให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจและทดลองสิ่งต่าง ๆ ทางด้านดนตรีโดยใช้การพูด การร้อง และการเคลื่อนไหวเป็นหลักสำคัญ 1) การสำรวจเกี่ยวกับพื้นที่รอบ ๆ การเคลื่อนไหวเป็นพื้นฐานของวิธีการนี้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะต่าง ๆ เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว เช่น เบา-หนัก ลง-ขึ้น และใน-นอก เป็นต้น ผู้เรียนจะเรียนรู้เกี่ยวกับตำแหน่งของร่างกายและการเคลื่อนไหวของตนโดยผู้สอนไม่แนะนำสิ่งใด ๆ ให้กับผู้เรียนเลยผู้เรียนจะเรียนรู้ด้วยตนเองและพยายามแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเอง 2) การสำรวจเกี่ยวกับเสียงเริ่มต้นจากการสำรวจในสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้เรียนเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับเสียงต่าง ๆ และเสียงดนตรีในที่สุดผู้เรียนใช้เสียงพูดและเสียงร้องเพลงรวมทั้งเสียงของเครื่องดนตรีในการเรียนรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะของเสียง

3) การสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบของเพลง การเรียนรู้เรื่องรูปแบบของเพลงที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเรียนรู้เรื่องพื้นที่ และเสียงการเคลื่อนไหวและเสียงรวมเป็นรูปแบบของดนตรีกล่าวคือ จากการเคลื่อนไหวอย่างอิสระจะนำไปสู่การเต้นรำ และจากเสียงจะนำไปสู่รูปแบบของบทเพลง เช่น บทนำเพลง ตัวบทเพลง และบทจบของเพลงในแต่ละขั้นตอนของวิธีการนี้ เป็นไปในลักษณะของการเลียนแบบจนถึงการสร้างสรรค์ขึ้นเองจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนใหญ่จากสิ่งที่ย่อย ๆ ไปสู่สิ่งที่สลับซับซ้อนจากแต่ละบุคคลไปสู่การเล่นดนตรีเป็นคุณสมบัติเพลงที่ใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิค (Pentatonic Scale) ประกอบด้วยเสียง 5 เสียง คือ โด เร มี ซอล และลา การซ้ำทวนของจังหวะ (Rhythmic Ostinato) และสัญญาณมือ (Hansighs) เป็นสื่อการสอนของวิธีการนี้นอกเหนือไปจากเครื่องดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟซึ่งพัฒนามาจากระนาดของแอฟริกาที่มีทั้งระนาดที่ทำด้วยไม้และโลหะโดยมีขนาดต่าง ๆ กันตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดใหญ่ ลูกกระนาดแต่ละลูกสามารถถอดออกได้ใช้เล่นเป็นเสียงสูงในลักษณะของเสียงโซปราโนไปจนถึงเสียงต่ำของเสียงเบส ระบบการสอนของ คาร์ล ออร์ฟ การสร้างสรรค์ (Creativity) ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดหลักสูตรของคาร์ล ออร์ฟ เปิดโอกาสให้มีการสร้างสรรค์แบบต่อเนื่องหลายแบบเด็กจะสำรวจเสียงของคำพูด ทำนองเพลง และ เสียงเครื่องดนตรีเขาเลือกแบบแผนของจังหวะและทำนองจากตัวอย่าง (หรือแต่งขึ้นเอง) และใช้มันประดิษฐ์ประกอบ (Accompaniment Figures) บทขึ้นต้น (Introduction) และบทจบ (Coda) หรือบางที่เขาอาจแต่งทั้งเพลงเลยก็เป็นไปได้ กิจกรรมการสอนขั้นต้นก็เหมือนกับการเล่นเกมประกอบดนตรีครูจะต้องคอยช่วยนักเรียนในการจดโน้ต (Notate) ที่เด็กคิดแต่งขึ้นวิจารณ์และช่วยปรับปรุงเพลงนั้นพยายามสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและสไตล์ของเพลง (Musical Form and Style) ให้กับเด็กในขณะที่ยังเด็กกำลังมีความคิดสร้างสรรค์ แผนการศึกษาของคาร์ล ออร์ฟ กล่าวถึงลักษณะของครุดนตรีที่ดีว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์รู้จักผ่อนปรนและมีใจที่จะยอมรับความคิดใหม่ ๆ และครูต้องสามารถที่จะสนับสนุนลักษณะที่มีอยู่ในระบบและในตัวครูเหล่านี้ให้พอกพูนในตัวนักเรียน ดนตรีเบื้องต้นตั้งอยู่บนรากฐานของการปฏิบัติการสื่อสารในเด็ก (Communicative Performance) และเน้นความเป็นตัวของตัวเองอย่างมาก อุปกรณ์เพลงต่าง ๆ ได้มาจากความคิดของเด็กเองโดยมีบทเพลงของ ชูเวอร์ค (Schulwerk) ซึ่งมีรูปแบบของทำนองและจังหวะที่ถูกออกแบบอย่างดีเป็นตัวอย่างเพลงของเด็กจะเรียบง่ายถูกกับจริตของเด็กเป็นธรรมชาติ และมีการใช้ร่างกายประกอบเหมือนกับการเล่นของเด็กดนตรีเบื้องต้นได้ถูกพัฒนามาจากข้อสรุปที่ว่าเด็กจะเป็นผู้แสดงถึงพัฒนาการทางดนตรีของมนุษย์ชาติจากประสบการณ์และพัฒนาการทางดนตรีของเด็กเองประสบการณ์ดนตรีเบื้องต้นของเด็กจะเรียบง่าย เช่น การกู่ร้อง การกระต๊อบเท้า และการตบมือในดนตรีเบื้องต้นนั้น การพูด การร้องเพลง และการเคลื่อนไหวไม่สามารถแยกออกจากกันแต่จะหลอมรวมกันเหมือนกับการแสดงออกทางดนตรีโดยธรรมชาติอันแท้จริงนั่นเอง เป้าหมายหลักของโปรแกรมการสอนแบบคาร์ล ออร์ฟ คือ การที่เด็กแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วยการแต่งทำนองหรือจังหวะขึ้นใหม่จากทำนองหรือจังหวะเดิมที่มีอยู่ ซึ่งภาษาดนตรีเรียกว่าการแสดง ด้นสด (Improvisation) เพลงที่คาร์ล ออร์ฟเขียนจะถูกใช้เพียงเป็นแบบ (Models) เพื่อการ Improvisation ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการแต่งเพลงสำหรับเด็กของเขา คือ 1) Pentatonic Mode (โน้ต 5 ตัวซึ่งมีความสัมพันธ์ของเสียงเป็น โด เร มี ซอล ลา) 2) Ostinato Patterns และ Borduns (แบบแผนของตัวโน้ตซ้ำ ๆ ที่เดินอยู่ตลอดทั้งเพลง) ซึ่งคาร์ล ออร์ฟตั้งใจให้เด็กคิดขึ้นเองโดยเลียนแบบจากตัวอย่างเพลงที่คาร์ล ออร์ฟเขียน 3) Zoltan Kodaly เป็นบทเพลงคาร์ล ออร์ฟนิยมในเพลงพื้นเมืองที่เด็กเคยชิน 4) ทำนองลูกฆ้องสั้น ๆ (Motives) จะถูกสกัดออกไปจากบทเพลงและใช้เป็นบทขึ้นต้น (Introduction) และใช้การเล่นคลอเพลง (Accompaniment) 5) เครื่องดนตรีประเภทระนาดซึ่งคาร์ล ออร์ฟคิดค้นขึ้น 6. ขั้นคู่สามไมเนอร์ หรือ Descending Minor Third (s-m) ซึ่งมักจะอยู่ในบทร้องเล่น (chants) ต่าง ๆ ของเด็ก (เช่น มอญซ่อนผ้า ตู-ก-ตา อยู่ข้างหลังเป็นต้น) และกระสวนคำพูด

(Speech Patterns คำพูดที่นำมาเรียงกันเป็นท่อนสั้น ๆ) เริ่มจากคำ ๆ เดียวแล้วก้าวไปสู่กิจกรรมที่ซับซ้อนกว่า เช่น Speech Canons เพลง The Day is Now Over เป็นบทเพลงที่มีรูปแบบการเขียนที่สมบูรณ์และสมมาตร (Complete and Symmetrical Setting) เพลงที่สมมาตร (Symmetrical) คือเพลงที่มีทำนองหรือเนื้อร้องแบ่งได้เป็นท่อน ๆ ซึ่งมีรูปแบบที่แน่นอน เช่น มีท่อนล้อและท่อนรับทำให้เกิดการเปรียบเทียบระหว่างท่อนได้ (ผิดกับเพลงที่มีลักษณะเพลง Asymmetrical ที่มีลักษณะเนื้อร้องและทำนองไปเรื่อย ๆ ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน เช่น เพลงแหล่ เป็นต้น) โดยมีทั้งบทขึ้นต้น (Introduction) และดนตรีประกอบ (Accompaniment) หลายเพลงยังมีบทจบ (Coda) อีกด้วย คาร์ล ออร์ฟ สกัตุลวอร์ก (Motives) แบบง่าย ๆ ที่สุดออกมาจากตัวทำนองเพลงแล้วนำลูกช้องเหล่านี้มาสร้าง Introduction และ Accompaniments เขาสนับสนุนนักเรียนของเขาให้ใช้วิธีเดียวกันนี้กับเพลงที่นักเรียนแต่งขึ้น Pentatonic mode ใช้กับเพลงที่มีหลาย ๆ แนวสำหรับเพลงนี้ไม่ก่อให้เกิดเสียงกระด้างนัก (without substantial dissonances) อารมณ์เพลงซึ่งเป็นของละเอียดอ่อนปรากฏชัดในการประสานเสียง (Orchestration) และในคำร้องคาร์ล คาร์ล ออร์ฟ เรียกวิธีการสอนตามแบบของเขาว่า ออร์ฟ-ซูลเวิร์ค (Orff-Schulwerk) และการประสานเสียงแบบนี้เป็นลักษณะของ ออร์ฟ-ซูลเวิร์ค (Orff-Schulwerk)

คำพูด Speech การใช้คำพูดเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ดนตรีและเป็นจุดหนึ่งในการสอนของ Schulwerk คาร์ล ออร์ฟเน้นเรื่องของการใช้ความรู้เกี่ยวกับจังหวะเพลง (Meter) จังหวะเน้น (Accent) และจังหวะยก (Zanacrusis) จะถูกแนะนำในกระสวนคำพูด (Speech Patterns-คำพูดที่เอามาเรียงเป็นท่อนสั้น ๆ) ได้รับการตอกย้ำในกิจกรรมอื่น ๆ (เช่นการเคลื่อนไหว Bodvrhythms) และได้รับการศึกษาให้ถ่วงถ่วงยิ่งขึ้นเมื่อกระสวนคำพูดถูกทำเป็นบทเพลง ตัวอย่างเช่นความรู้เรื่อง Canon จะถูกแนะนำได้อย่างมีประสิทธิภาพจากคำพูดโดยให้เด็กท่องวลีที่ถูกสร้างให้มีจังหวะที่หลากหลายและน่าสนใจ (Interesting, Varied Rhythms) โดยการใช้วิธีของ เพลงวน (Rounds) เด็กกลุ่มที่หนึ่งเริ่มต้น และเมื่อถึงจุดหนึ่งที่เป็นจุดนัดหมายกลุ่มที่สองก็ขึ้นต้น เด็กที่เข้าใจและสนุกกับกระบวนการอันนี้จะสามารถประดิษฐ์คำ จังหวะ และบทร้องเล่นได้อย่างมากมาย ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ในการเรียนการสอนดนตรีเมื่อเขาได้เรียนถึงชื่อสถานที่ สิ่งของ สี ดอกไม้ หรือชื่อวันต่าง ๆ ในสัปดาห์ เขาก็สามารถนำชื่อเหล่านี้มาเรียงต่อกันได้หลาย ๆ แบบทำให้เกิดจังหวะแปลก ๆ ครูไม่ควรหลีกเลี่ยงการใช้จังหวะยาก ๆ และซับซ้อนถ้าจังหวะเหล่านั้นมีอยู่ตามปกติในคำพูดทั่ว ๆ ไปและเด็กเองก็ชินอยู่ (เช่นจังหวะขึ้น Syncopation) เด็กสามารถปรับตัวได้กับการเปลี่ยนจังหวะครูจะต้องฝึกฝนมากเมื่อจะแสดงการเขียนโน้ตจากคำพูดให้นักเรียนคำพูดของเด็กที่เห็นว่าธรรมชาติของเด็กนั้นจะมีพัฒนาการจากการใช้คำพูดไปสู่การเคลื่อนไหวตามจังหวะแล้วจึงนำไปสู่เพลงขึ้นการสอนเพลงของ ซูลเวิร์ค (Schulwerk) เริ่มจากการใช้คำพูดตามด้วยการทำจังหวะด้วยร่างกาย (Body Rhythms) เช่นการตบมือ หรือตีดนิ้ว แล้วลงเอยด้วยการเล่นเครื่องดนตรี คาร์ล ออร์ฟใช้เพลงกล่อมเด็กเพลงพื้นเมือง คำพังเพย หรือบทร้องเล่นของเด็ก ๆ (ที่ไม่เชิงจะเป็นเพลงนักเช่น ก๊ว ๆ หน้าไม้อาย เป็นต้น) เอามาพัฒนาเป็นเพลงสอน สิ่งที่ต้องคำนึง คือความถูกต้อง ความเที่ยงตรง ความชัดเจน และต้องระวังไม่ให้เกิดการดัดแปลงจังหวะให้ผิดไปจากของจริงที่อยู่ในคำพูดประจำวันครูต้องคอยตรวจตราการปฏิบัติกระสวนจังหวะ (Rhythm Petterns) แบบแผนของจังหวะที่เป็นท่อนสั้น ๆ ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและกระชับไม่ว่าในขณะที่นักเรียนกำลังท่องคำ ตบมือ ตีดนิ้ว เคาะเท้า หรือร้องเพลงแต่ก็ควรเปิดโอกาสให้มีการทดลองหาวิธีพูด หรือร้องแบบแปลก ๆ ใหม่ ๆ โดยใช้จังหวะแปลก ๆ อันจะเป็นการสร้างสรรค์ได้บ้าง การใช้คำพูด (Speech) เป็นสื่อการสอนดนตรีนอกจากจะให้ความรู้เกี่ยวกับจังหวะแล้วยังให้ความรู้ทางดนตรีอื่น ๆ ที่สำคัญด้วย เช่น Phrasing, Dynamic Qualities, Staccato, และ Legato เมื่อนักเรียนเริ่มมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของเพลง (Musical) เขาก็พร้อมที่จะทำให้การเล่นคำพูดของเขามีรูปแบบต่าง ๆ เช่น Binary, Ternary หรือ Rondo และการรู้จักใช้ประโยชน์ของการซ้ำ (Repetition) การให้สีสรรที่ก่อให้เกิดการแตกต่าง (Contrast)

ความรู้บางอย่างที่เป็นเรื่องยากเมื่อนักเรียนได้พบเป็นครั้งแรก เช่น การทำนอง (Melody) ความหนัก-เบา (Dynamics) และสิ่งประกอบทางดนตรีอื่น ๆ เกิดขึ้นพร้อม ๆ กันตรงจุดหนึ่งในบทเพลงอาจจะใช้ Schulwerk (Schulwerk) ครูดนตรีทุกคนระบบนี้จะต้องใช้เพลงกล่อมเด็ก คำพังเพย และชื่อของเด็กเองเอามาสอนดนตรีในชั้นเด็กจะช่วยกันแต่งเพลงขึ้นโดยใช้จังหวะที่มีแทรกอยู่ในคำเหล่านั้น เช่น บางครั้งครูเขียนชื่อของนักเรียน 2-3 คน บนกระดานดำแล้วให้นักเรียนทั้งชั้นช่วยกันจัดลำดับเรียงชื่อเหล่านั้น เพื่อให้เกิดจังหวะที่น่าสนใจขึ้นจากนั้นอาจคิดทำนองขึ้นใส่ให้กับลำดับชื่อที่ถูกเรียงลำดับแล้วนั้น หรือสร้างวลีสั้น ๆ (Short Phrases) จากจังหวะของชื่อบางชื่อ วิธีอธิบายให้ง่ายขึ้นโดยใช้จังหวะในคำพูดซึ่งในที่สุดถูกเปลี่ยนไปเป็นบทเพลง นักเรียนจะเข้าใจความรู้เรื่องจังหวะมากขึ้นเมื่อเขาร้องพร้อมกับใช้ร่างกายทำจังหวะไปด้วย เช่น ตบมือ กระตืบเท้า ตีตบนิ้ว หรือตบต้นขา (Patschen or Thigh-Slapping)

การร้องเพลง (Singing) คำพูด (Singing) บทร้องเล่น (Chant) และ (Song) เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การร้องเพลงจะมาถึงหลังการพูดดังนั้นทำนองเพลงจึงมาถึงหลังจังหวะเด็กจะท่องคำโศก ๆ วลี หรือคำร้องเล่นตบมือตามจังหวะของคำเหล่านั้นแล้วเคาะจังหวะเหล่านั้นลงบนระนาดเขาจะพบว่าเสียงของเขาเริ่มเปลี่ยนขึ้นลงมาขณะที่เขาท่องพร้อมกับเคาะระนาด ตรงจุดนี้การถ่ายทอดจากการพูดไปสู่การร้องเพลง และจากจุดนี้เป็นต้นไปที่คำพูดและการร้องเพลงจะสนับสนุนซึ่งกันและกันในการเรียนการสอนดนตรี ประสบการณ์ร้องเพลงอันแรกสุดจะเหมือนกับการเล่น เช่น เด็กร้องเรียกชื่อเพื่อนกลับไปกลับมา หรือการร้องโต้ตอบกัน (Call and Response) ครูสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กตรงจุดนี้ด้วยการใช้กิจกรรมร้องโต้ตอบในการสอนเพลง โดยครูร้องเพลงสั้น ๆ วรรคหนึ่งแล้วให้นักเรียนร้องตามครูจะสนับสนุนให้นักเรียนร้องโต้ตอบกันแล้วครูคอยสังเกตเสียงโน้ตที่เด็กใช้ร้องโน้ตตอบเสียงโน้ตเหล่านี้จะถูกถ่ายทอดลงบนระนาด และเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์บทเพลงการฝึกปฏิบัติในเรื่องการพูด การท่อง และการตบมือตามจังหวะของคำพูดจะเป็นเครื่องเตรียมตัวเด็กให้พร้อมที่จะผสมความรู้เรื่องจังหวะในคำพูด (ซึ่งตอนนี้เด็กรู้สึกดีแล้ว) เข้ากับทำนอง เพลงบนระนาด บทเพลงบทแรก ๆ ในหนังสือ Music for Children ของคาร์ล ออร์ฟ แสดงความหมายของคำว่า "ดนตรีเบื้องต้น Elemental Music" ไว้อย่างชัดเจนเพลงเหล่านี้ร้องง่าย และเป็นธรรมชาติตามแบบที่เด็กชอบร้อง คาร์ล ออร์ฟ ใช้โหมดเพนทาโทนิค (Pentatonic Mode) เพราะเขาเชื่อมั่นเป็นกลุ่มเสียงที่เด็กใช้ร้องเพลงโดยธรรมชาติของเด็กเอง จากการที่คาร์ล ออร์ฟ เชื่อที่ว่าประวัติศาสตร์ดนตรีจะต้องแสดงตัวอยู่ในการพัฒนาของปัจเจกบุคคลเขาจึงมั่นใจว่า โหมดเพนทาโทนิค (Entatonic Mode) เหมาะสมสำหรับการพัฒนาจิตใจของเด็กเล็กด้วย Mode นี้เด็กสามารถเล่นแนวทำนองที่ละเอียด หลาก ๆ ทำนองพร้อมกันได้โดยไม่ก่อให้เกิดเสียงกระด้างและไม่ถูกดึงให้เข้าหาโทนิค (Tonic Center) เหมือนกับ ในคีย์เมเจอร์ และ ไมเนอร์ การสอนดนตรีบางระบบใช้สเกลเมเจอร์สำหรับเริ่มต้นแนวทำนองเพลงแต่ระบบของ คาร์ล ออร์ฟ สออสเกลเมเจอร์และไมเนอร์ โดยละเอียดภายหลังการใช้ เพนทาโทนิค (Pentatonic Scal) นอกจาก ไดอาโทนิค (Diatonic Scale) แล้วเด็กยังชอบที่จะได้ทดลองใช้เสียงแปลก ๆ เช่น โหมด (Modes) และ บันไดเสียง (Scales) ของประเทศอื่น ๆ ที่เป็นการไม่ก้าวหน้า (Non-Progressions) ที่เด็กใช้จึงอาจเลยเกินขอบเขตของแบบแผนที่ใช้ในดนตรีตะวันตก เมื่อเด็กได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียงหลาย ๆ แบบ ในหลาย ๆ สเกล เขาก็จะมีความรู้หลายแบบในการแต่งทำนองและการใช้ประสานเสียง ซึ่งเขาได้แสดงออกอย่างเต็มที่ภายหลังในการแต่งทำนองสด (Improvisation) เด็กนั้นในอนาคตจะชื่นชอบทั้งเพลงคลาสสิกแบบเก่า และ เพลงร่วมสมัย การเคลื่อนไหว (Movement) การเคลื่อนไหวตามแบบคาร์ล ออร์ฟเริ่มจาก "เริ่มจากการเคลื่อนไหวเบื้องต้น" (Elemental Movement) การเคลื่อนไหวที่เด็กทำได้เองโดยไม่ต้องมีการฝึกเป็นพิเศษเป็นการเคลื่อนไหวที่พัฒนาไปได้เองเด็กชอบที่จะวิ่ง กระโดด ไถล หมุนตัว หรือทำท่าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องตั้งจุดประสงค์อะไรไว้แต่ทำเพื่อสนุกเท่านั้น ดังนั้น เขาจึงสามารถคิดสร้างสรรค์วิธีเคลื่อนไหวของเขาเองซึ่งแสดงออกถึงความมีชีวิตชีวา เด็กในระยะ 2-3

ขบจะไม่สามารถแสดงความคิดความรู้สึกด้วยการพูดได้ดีเท่ากับการออกท่าทาง การเคลื่อนไหวในบทเพลง พัฒนาขึ้นมาจากการเคลื่อนไหวในการเล่นสนุกเด็กจะคิดแบบของการเคลื่อนไหว และปฏิบัติมันเป็นส่วนหนึ่งของเพลงที่เขา กำลังร้อง หรือเล่นเกมการเคลื่อนไหวที่เป็นอิสระ และมีความหมายถูกแสดงโดยเด็กคนหนึ่งหรือสองคน หรือทั้งกลุ่มหลายบทเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อการสนับสนุนการเคลื่อนไหวประกอบเพลงแบบสร้างสรรค์และบางเพลงที่แต่งเป็นเพลงประกอบการเต้นรำ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวร่างกาย 4 แบบ ได้แก่ ตบมือ กระพริบเท้า ตีนิ้ว และตบต้นขา (Patschen) การเคลื่อนไหวเหล่านี้ทำให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงเรื่องจังหวะนอกเหนือจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการได้ยินจังหวะการทำจังหวะด้วยร่างกายนี้ถูกใช้อย่างกว้างขวางในการประกอบการร้องเพลงและการท่องคำ และเป็นพื้นฐานในการปฏิบัติจังหวะซึ่งจะพัฒนาเป็นทักษะในการเล่นดนตรีประเภท เครื่องกระทบ (Percussion) ต่อไป เรายังสามารถใช้ จังหวะของร่างกาย (Body Rhythms) และการเคลื่อนไหวอื่น ๆ ในการสอนเรื่องความรู้พื้นฐาน เรื่องแบบแผนของเพลง รูปแบบของเพลง (Musical Forms) อีกด้วยตัวอย่าง เช่น เราตั้งวรรคหนึ่งของการตบมือ และกระพริบเท้าเป็นทำนองหลัก (Theme) จากทำนองหลักนี้เราสามารถเล่นซ้ำ หรือแปรทำนองเล่นกลับตั้งแต่ท้ายมาหาต้นเล่นเป็น Canon หรือใช้เป็นทำนองหลักในการเล่นแบบ Rondo แอม จังหวะของร่างกาย (Body Rhythms) อาจถูกใช้โดยเด็กกลุ่มหนึ่งเพื่อประกอบโคลงบทหนึ่ง หรือประกอบการท่องประโยค จังหวะของร่างกาย (body rhythms) อาจถูกถ่ายทอดลงในการเล่นเครื่องกระทบจังหวะที่ไม่มีทำนอง (Unpitched Instruments) จะเห็นได้ว่าเด็กเริ่มต้นด้วยจังหวะที่เขาได้รับประสบการณ์จากการใช้คำพูดและเริ่มต้นด้วยทำนองที่เขาได้จากการร้องเล่น คาร์ล ออร์ฟหลอมดนตรีไว้กับการพูดและการเคลื่อนไหวเขายังกับลงไปในบทเด็กในสนามของเด็กเล็กทีเดียว การเคลื่อนไหวใน ชูลเวิร์ค (Schulwerk) นั้นมีรากฐานมาจากแบบแผนการใช้ร่างกายฝึก จังหวะของ ดาลโครซ (Dalcroze Eurhythmics) แต่ไม่เหมือน Eurhythmics ตรงที่ว่าสำหรับ ชูลเวิร์ค (Schulwerk) การเคลื่อนไหวไม่ได้เป็นศูนย์กลางการศึกษาสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างในดนตรีเหมือนที่ Eurhythmics' เป็นแต่เด็กใน ใช้การเคลื่อนไหวเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกทางดนตรีซึ่งเขาได้ยินเขาเรียบเรียงฝึกหัดพิเศษซึ่งเขาใช้เชือก ลูกบอล หรือวัตถุอื่น ๆ ประกอบการเคลื่อนไหวจังหวะต่าง ๆ ความเร็ว-ช้า และความหนัก-เบา ถูกสอนผ่านการเคลื่อนไหวและเด็กมีโอกาที่จะ improvise ด้วยการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อนเพื่อตอบสนองต่อดนตรีได้ การคิดแต่งทำนองหรือท่าทางแบบทันทีทันใด (Improvisation) จุดประสงค์ของการศึกษาดนตรีตามทรรศนะของคาร์ล ออร์ฟคือการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กซึ่งจะส่งผลประจักษ์ในความสามารถที่จะ improvise ได้สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถสำเร็จได้ด้วยวิธีการป้อนดนตรีคลาสสิกที่สำเร็จรูปและหลากหลายให้เด็กแต่สำเร็จได้โดยช่วยให้เด็กแต่งเพลงของเขาเองด้วยความสามารถของเขา ควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กันในโลกของเด็ก ๆ นั้นการพูดและการร้องเพลง บทกวีและดนตรี ดนตรีและการเคลื่อนไหวการเล่นและการเต้นรำยังไม่สามารถแยกกันได้อย่างเด็ดขาดแต่ทุกสิ่งทุกอย่างจะหลอมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและแยกไม่ได้ทั้งหมดถูกควบคุมด้วยสัญชาตญาณในการเล่นซึ่งเป็นแรงผลักดันที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับศิลปะและประเพณีเราพบสิ่งคล้าย ๆ กันนี้ในวัฒนธรรมโบราณทั่วไปและในระยะเริ่มต้นของไทยเราด้วยมีผู้ให้ข้อคิดเป็นว่าความเปลือยเปลื้องของเด็ก ๆ ที่มีตอนิทานก่อนนอนนั้นเกิดมาจาก ความคล่องจองในจิตใจสำนึกของเด็กกระหว่างตัวเด็กเองกับความรู้สึกนึกคิดของเด็กเกี่ยวกับอารยธรรม นิทานก่อนนอนและเพลงกล่อมเด็กถูกค้นพบว่าเป็นของที่เก่าแก่อย่างไม่น่าเชื่อเก่าแก่กว่ายุคก่อนประวัติศาสตร์ (Prehistoric Times) เสียอีก เราสามารถค้นพบความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของนิทานและเพลงกล่อมเด็กซึ่งใช้แบบแผนซ้ำ ๆ (Repetitive Patterns) มากมาย เพลงกล่อมเด็ก มักเป็นเพลงเพนทาโทนิค (Pentatonic Tunes) ซึ่งถือเป็นพื้นฐานของเพลงพื้นเมือง (Folk Songs) ที่มักเน้นความสำคัญของจังหวะและการเคลื่อนไหวร่างกายมากกว่าการทำทำนองใน ชูลเวิร์ค นั้นความคิดสร้างสรรค์มักอยู่ในรูปแบบของการ การเดินสวด การเป็นสมาชิกคนหนึ่งในวงการบรรเลงหมู่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียน

ดนตรีขั้นพื้นฐานของ คาร์ล ออร์ฟนักเรียนทุกคนจะต้องการันตีสได้สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกเน้นและปฏิบัติเสมอในการเรียนการสอนแบบ คาร์ล ออร์ฟกิจกรรมทั้งหลายใน ชูลเวิร์ค ถูกจัดขึ้นซึ่งเป็นสื่อสำหรับการการันตีสกิจกรรมเหล่านั้นได้แก่การเคลื่อนไหวคำพูดการใช้ร่างกายทำจังหวะ การร้องเพลงการเล่นเครื่องดนตรีทั้งที่ทำนองได้และไม่ได้ซึ่งเครื่องดนตรีนี้จะถูกใช้เพื่อการการันตีส มากกว่าสิ่งอื่น ๆ นักเรียนจะสร้างบทเพลงขึ้นมาโดยมีแบบแผนของจังหวะและทำนอง แบบแผนของดนตรีประกอบ (Accompaniment Figures) บทขึ้นต้นและบทจบ (Introduction and Codas) เครื่องดนตรีแบบคาร์ล ออร์ฟช่วยในการ improvisation ในชั้นเรียนเป็นไปด้วยดี ผู้สืบทอดอุดมการณ์ของคาร์ล ออร์ฟก็ได้มุ่งหวังว่าเด็กจะต้อง improvise ได้เหมือนนักดนตรีอาชีพแต่มีจุดประสงค์ที่จะใช้ improvisation เพื่อการสร้างสรรค์บทเพลงที่คาร์ล ออร์ฟแต่งขึ้นก็เพื่อให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง เมื่อเด็กใช้เพลงเหล่านี้เป็นแบบพวกเขาจะเลือกแนวทำนองหรือจังหวะ (Melodic or Rhythmic Motive) จากเพลงอื่น ๆ ที่เขาค้นเคย และใช้มันในการสร้างดนตรีประกอบบทขึ้นต้น บทจบ หรือใช้ในการแปรทำนอง (Variations) เพื่อจะเป็นการสนับสนุนการสร้างสรรค์ของเด็กแต่ละคนครูจะจัดเตรียมเงื่อนไขและโอกาสสำหรับการการันตีส ให้แทนที่ครูจะแนะนำทำนองหรือจังหวะและวิธีใช้สำหรับการการันตีส ให้ครูจะให้นักเรียนหารูปแบบของเพลง และเนื้อหาของบทเพลงที่นักเรียนจะแต่งขึ้นเด็กจะรู้สึกสนุกโดยแท้จริงและจะได้มีโอกาสในการเลือกแนวทำนองและจังหวะด้วยตัวเองเด็กจะถูกสอนไม่ให้พอใจเพียงผลงานการการันตีส ครั้งแรกเท่านั้น แต่เขาจะต้องหาวิธีอื่น ๆ อีกผู้นำในการคาร์ล ออร์ฟสนับสนุนการประเมินผลตนเอง การทดลอง การตั้งใจฟังอย่างใคร่ครวญในขณะที่เด็กกำลัง การการันตีส การฟังอย่างตั้งใจและรสนิยมในสุนทรียศาสตร์พัฒนาขึ้นมาจากกระบวนการนี้ที่สำคัญก็คือทุกคนจะต้องมีโอกาสที่จะ การการันตีส โดยใช้เครื่องดนตรี และต้องประเมินผลการแสดงของตนเองการการันตีสเริ่มต้นจากประสบการณ์ง่าย ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับการเล่นสนุกสนานและจะดำเนินติดต่อกันเป็นลำดับตลอดการสอน ชูลเวิร์ค จะใช้อ่านแบบอย่าง (Models) ขณะที่เด็กสร้าง การการันตีสตามแบบของชูลเวิร์คเขาจะใช้สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ทางดนตรีตามที่ คาร์ล ออร์ฟแนะนำ ตัวอย่าง เช่น Borduns และ Ostinatos เป็นต้น รูปแบบของเพลงที่ใช้ในการ การการันตีส คือ Rondo เพราะโครงสร้างเหมาะสมด้วยการที่มีทำนองหลัก (Theme) ซึ่งต้องถูกเล่นซ้ำ ๆ พร้อมกันทุกคนสลับกับ การการันตีส เป็นทำนองแปลก ๆ โดยเด็กแต่ละคนเครื่องดนตรีที่เด็กใช้ถูกเลือกหรือออกแบบเพื่อการ improvisation เพลง "Sleep, Baby, Sleep" แสดงถึงแบบหนึ่งของเพลงใน Schulwerk ที่มีเป้าหมายในการช่วยให้เด็กสร้างสรรค์เพลงของตนเองแนวร้องถูกเสนอครั้งแรกในแนวเดียว (Unison) ต่อมาก็เป็นสองแนวห่างกันคู่สามโดยแนวทำนองอยู่ข้างบนและในที่สุดห่างกันคู่หก โดยทำนองอยู่ข้างล่างโน้ตคู่สามที่ Alto Glockenspiel เล่นแสดงออกถึงความไหว (Rock Motion) ซึ่งเข้ากันได้ดีกับคำร้อง เครื่องดนตรี เครื่องดนตรีซึ่งถูกสร้างขึ้นเป็นพิเศษ เป็นจุดหนึ่งในการเรียนการสอนแบบ คาร์ล ออร์ฟและทำให้การสอนระบบนี้แตกต่างจากระบบอื่นการเน้นหนักถึงจังหวะว่าเป็นส่วนประกอบทางดนตรีที่มีอำนาจที่สุด นำไปสู่การสร้างเครื่องดนตรี ประเภทเครื่องกระทบ (Percussion Instruments) ด้วยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญทางประวัติศาสตร์ดนตรีและทางการสร้างเครื่องดนตรีคาร์ล ออร์ฟ ได้พัฒนาเครื่องดนตรีของเขาให้เอื้ออำนวยการผสมวงที่มีเสียงกลมกลืนและนุ่มนวลเครื่องดนตรีเหล่านี้เล่นง่ายมีคุณภาพเยี่ยม และดูจะสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเครื่องดนตรีแบบง่าย ๆ หรือเครื่องดนตรีที่ไม่ใช่แบบของตะวันตก (Primitive Models เช่นระนาดของอินโดนีเซีย หรือ อาฟริกา) มากกว่าจะสัมพันธ์กับเครื่องดนตรีใน เครื่องกระทบ Percussion Section ของวงออร์เคสตราสมัยใหม่เครื่องดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟ ได้แก่ระนาดไม้ หรือ Xylophone (ไซฟรอน อัลโต และเบส) ระนาดขนาดเล็กหรือ Glockenspiel (ไพราโนและอัลโต) และระนาดโลหะที่เรียกว่า เมทัลโฟน (Metallophone) (ไซฟรอน อัลโต และเบส) ทุกเครื่องเล่นได้โดยใช้ไม้ตี ทุกเครื่องจะมีลักษณะเป็นกล่องไม้ให้เสียงดังกังวาน และ ลูกระนาดจะถอดออกได้เพื่อประโยชน์ในการสร้างสเกลต่าง ๆ เครื่องดนตรีที่ใช้มากในระดับประถมศึกษาจะเป็นแบบ Diatonic

โดยมีลูกระนาดอะไหล่ F* และ B* เพื่อให้สามารถสร้างสเกลเมเจอร์ได้ 3 สเกล (C, F, G) และสเกลไมเนอร์ได้ 3 สเกล (Am, Dm, Em) เครื่องดนตรีที่เป็น Chromatic ก็มีอยู่ด้วย คาร์ล ออร์ฟ ใช้ viola da Gamba และ lute เล่นร่วมกับ Percussion Set โดยอาจใช้ Cello และ Guitar แทนก็ได้ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ก็เข้ากันได้ดีกับเครื่องดนตรีของคาร์ล ออร์ฟเครื่องดนตรีอื่น ๆ เช่นกลอง ฉาบ ฉิ่ง (triangle) ใช้ประกอบการบรรเลงหมู่ได้ Schulwerk ไม่ใช่เปียโนเป็นเครื่องประกอบการร้องเพลงแต่ถ้าใช้นิด ๆ หน่อย ๆ ก็จะทำให้เสียงของการบรรเลงมีประสิทธิภาพมากขึ้นการใช้เปียโนหรือออร์แกนอย่างเต็มที่หรือใช้เครื่องดนตรีอื่นที่มีเสียงผิดแปลกออกไปมากเข้าผสมจะทำลายลักษณะเสียงของคาร์ล ออร์ฟน้ำเสียงของเครื่องดนตรีได้ถูกตั้งใจออกแบบไว้สำหรับเพลงของ Schulwerk โดยเฉพาะผู้ดำเนินรอยตามคาร์ล ออร์ฟนั้นอย่างชัดเจนว่าเครื่องดนตรีเหล่านี้ไม่ใช่ของเล่น (These instruments are not toys) จุดเด่นของเครื่องดนตรีนี้อยู่ที่น้ำเสียงซึ่งเหมาะสำหรับประกอบการร้องเพลงและสำหรับการบรรเลงหมู่รูปแบบของเครื่องเหมาะกับพัฒนาการของเด็กถูกออกแบบให้ผู้เล่นใช้เพียงกล้ามเนื้อหลัก ๆ (Require Only large Muscle Movements) แต่ผู้เล่นก็ต้องเรียนรู้เทคนิคการเล่นด้วย Schulwerk ถือเป็นสิ่งสำคัญที่เด็กจะต้องหัดเล่นเครื่องดนตรีให้ถูกวิธีปัจจุบันนี้เครื่องดนตรีของคาร์ล ออร์ฟเป็นที่รู้จักแพร่หลายในหลาย ๆ ประเทศและถือเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการสอนดนตรีแบบคาร์ล ออร์ฟมุ่งหวังให้มีการใช้เครื่องดนตรีของเขาอย่างติดต่อกันตลอดการศึกษาของ Schulwerk เทคนิคการสอนหลายประการในระบบนี้ขึ้นอยู่กับเครื่องดนตรีของคาร์ล ออร์ฟความมุ่งหวังที่จะให้เด็กแต่งเพลงของตนเองจะเป็นไปได้เมื่อมีเครื่องดนตรีอยู่ด้วยเด็กจะรู้สึกขวยเขินน้อยลงถ้าให้เขาแสดงออกถึงความคิดอ่านทางดนตรีของเขาด้วยการเล่นเครื่องดนตรีแทนการร้องแผนการสอนรวมถึงการเล่นเดี่ยวและการประสมวงเด็กสามารถเล่นกับทำนอง จังหวะ และดัดแปลง ให้อยู่ในรูปต่าง ๆ ด้วยการเล่นเครื่องดนตรีเด็กสามารถมีส่วนในการเล่นรวมวงและเริ่มเข้าใจถึงหลักการเล่นพร้อมกันหลาย ๆ แนว (Polyphony) ได้เด็กควรเล่นจากการจำเสมอด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่จะอำนวยอิสระในการเล่นได้มากที่สุดแต่เครื่องหมายทางดนตรี (Notation) ก็ไม่ควรจะถูกทอดทิ้งตรงกันข้ามควรจะถูกแนะนำตั้งแต่ตอนเริ่มต้น (พร้อม ๆ กับการเล่นคำพูด Speech Patterns ซึ่งใช้เพียงสัญลักษณ์กันจังหวะ Rhythmical Notation ก็พอ) ทั้งนี้เพื่อให้เด็กจดทำนองหรือจังหวะที่เขาเห็น การเล่นเครื่องดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟจากความจำเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับเด็กเล็กมากกว่าการเรียนรู้เปียโนหรือเครื่องดนตรีอื่น ๆ ที่นอกจากจะต้องอาศัยการเล่นพร้อมกับการอ่านโน้ตแล้วยังต้องอาศัยความคุ้นเคยกับธรรมชาติของเครื่องดนตรีและความคุ้นเคยกับวิธีการอ่านซับซ้อนอีกด้วยแผนของคาร์ล ออร์ฟ ที่ให้เด็กเริ่มต้นเล่นดนตรีจากความจำทำให้เด็กหลุดพ้นไปจากภาระที่ทั้งปวงในการที่จะต้องเล่นอ่านโน้ต และระวังในการเล่นให้พร้อมกับคนอื่น เครื่องหมายทางดนตรี (ตัวโน้ต) จะถูกอ่านตั้งแต่ขั้นแรก ๆ ของการสอนแต่มันจะถูกแนะนำเมื่อจำเป็นเพื่อใช้เป็นสื่อในการสะสมเพลงและการสื่อสารความรู้ดนตรีในแบบแผนการเรียนการสอนดนตรีแบบเก่า (Tradition) การจำเพลงเป็นสิ่งสุดท้ายที่จะกระทำแต่ในการสอนแบบคาร์ล ออร์ฟ การร้อง และการเล่นดนตรีไม่ขึ้นอยู่กับสกอว์เพลง และการจำเป็นทักษะเบื้องต้นเด็กใช้การล้อ (Imitation) การด้น (Improvisation) และการสร้างสรรค์แบบอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการอ่านโน้ตการเรียนเปียโนและเครื่องดนตรีในวงออร์เคสตรา หรือโยฮวาทิต ถูกเลื่อนออกไปจนกว่าเด็กจะได้สะสมความรู้ทางดนตรีและทักษะในการบรรเลงมากพอแผนการเรียนของคาร์ล ออร์ฟเริ่มต้นด้วยเพลงและการเล่นแบบง่าย ๆ โดยการใช้การบรรเลงเป็นพื้นฐานของการเรียนดนตรีแล้วก้าวต่อไปถึงการเล่นเพลงที่มีความท้าทายและซับซ้อนมากขึ้น แสดงถึงการที่คาร์ล ออร์ฟหลีกเลี่ยงการฝึกหัดแบบยาก ๆ (ซึ่งเป็นธรรมชาติของการฝึกเพลง canon) ด้วยการที่เขาให้เด็กเล่นทำนองย่อยสั้น ๆ ซึ่งแต่ละทำนองย่อยเมื่อรวมเล่นพร้อมกันแล้วกลายเป็น canon ใหญ่ที่น่าสนใจได้สิ่งเหล่านี้เป็นประสบการณ์ที่เด็กจะได้รับเมื่อเขาเรียนเพลงไปถึงปลาย Volume 1 ของฌูร์ทส์ สุธธจิตต์ (2544) ได้ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยไว้ว่า เนื้อหาในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัย ควรเป็นไปในลักษณะการเตรียมความ

พร้อมหรือปูพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบทางดนตรีและทักษะทางดนตรีองค์ประกอบที่สำคัญและควรเน้นสำหรับเด็กในวัยนี้คือ จังหวะช้า-เร็วที่มีความแตกต่างกัน ระดับเสียงสูง-ต่ำ และทำนอง โดยมีการปูพื้นฐานเรื่องเสียงประสาน รูปแบบ สีสันทัน และการสร้างสรรค์ และลักษณะของเสียงทักษะทางดนตรีที่ควรเน้นในช่วงวัยนี้คือ ทักษะการฟัง การร้องเพลงการเคลื่อนไหวและการสร้างสรรค์นอกจากนี้ควรมีการปลูกฝังเจตคติ ค่านิยมที่ดีต่อดนตรี เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ดนตรีด้วยใจรักในระดับสูงต่อไป (วารุณี สกฤตภักษ์, 2562) การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยควรจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่มีความท้าทายโดยเริ่มจากการฟังเพื่อให้เกิดการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้เช่น เสียงของสัตว์ หรือเสียงของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวรวมทั้งการเรียนรู้จังหวะที่มีความช้า-เร็วจากการฟังบทเพลงและเคลื่อนไหวโดยใช้จินตนาการคิดท่าทางในการเคลื่อนไหวประกอบเพลงสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญาพัฒนาในด้านของการคิดสร้างสรรค์การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กนอกจากจะใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวแล้วยังสามารถใช้กิจกรรมการเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะหรือการร้องเพลง ประกอบการเคลื่อนไหวแต่ควรเลือกใช้บทเพลงที่มีจังหวะที่ชัดเจน จะช่วยส่งผลให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านดนตรีที่รอบด้าน

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยควรให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านดนตรี ได้แก่ การฟังการเคลื่อนไหวตามจินตนาการ หรือการร้องเพลงประกอบการเล่นเครื่องดนตรี เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนดนตรีในระดับที่สูงขึ้นเด็กระดับปฐมวัยมีจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างของแต่ละบุคคลทั้งด้านร่างกายอารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาระดับปฐมวัย เด็กจะบรรลุตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ ครอบคลุมพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนี้ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดีกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์กันมีสุขภาพจิตดีมีความสุขมีคุณธรรมจริยธรรม และมีจิตใจที่ตึงต้ามชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะดนตรี การเคลื่อนไหวร่าเริงการออกกำลังกายช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทยอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้ให้การศึกษาครั้งนี้ผู้รายงานได้ศึกษาความสามารถทางภาษาด้านการสื่อความหมายเพื่อให้ บรรลุตามจุดหมายข้อใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัยคุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้น ๆ พัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่ กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่อง ได้รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสองเดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้ตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งที่กำหนดใช้กล้ามเนื้อเล็กได้ดีเช่นติดกระดุม ผูกเชือกกรองเท้า ยึดตัวคล่องแคล่วพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่ แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์ อย่างเหมาะสมชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่นยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลงพัฒนาการด้านสังคมได้แก่ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเองเล่นหรือทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้พบผู้ใหญ่รู้จักไหว้ทำความเคารพ รู้จักขอบคุณเมื่อรับของจากผู้ใหญ่ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายพัฒนาการด้านสติปัญญาได้แก่ฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้บอกชื่อของตนเองได้ รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร” ชีตเขียนเส้นอย่างอิสระได้จับคู่สีต่าง ๆ ได้ประมาณ 3-4 สีเริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมสนทนาโต้ตอบ/เล่าเป็นเรื่องราวได้เลียนแบบท่าทางการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เรียนรู้จากการสังเกตและเลียนแบบผู้อื่นการจัดการสอนดนตรีปฐมวัย ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544) ได้ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยไว้ว่า เนื้อหาในการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยควรเป็นไปใน

ลักษณะการเตรียมความพร้อมหรือปูพื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบทางดนตรีและทักษะทางดนตรี องค์ประกอบที่สำคัญและควรเน้นสำหรับเด็กในวัยนี้ คือ จังหวะช้า-เร็วที่มีความแตกต่างกันระดับเสียง สูง-ต่ำ และทำนองโดยมีการปูพื้นฐานเรื่องเสียงประสานรูปแบบ สีสัน และการสร้างสรรค์ และลักษณะของ เสียงทักษะทางดนตรีที่ควรเน้นในช่วงวัยนี้คือทักษะการฟัง การร้องเพลง การเคลื่อนไหว และการสร้างสรรค์ นอกจากนี้ควรมีการปลูกฝังเจตคติค่านิยมที่ดีต่อดนตรีเพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ดนตรีด้วยใจรักในระดับสูงต่อไป (วารุณี สกุลภารักษ์, 2562) การจัดกิจกรรม ดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยควรจัดกิจกรรมเรียนรู้ที่มีความท้าทายโดยเริ่มจากการฟังเพื่อให้เกิดการจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้ เช่น เสียงของสัตว์ หรือเสียงของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวรวมทั้งการเรียนรู้จังหวะที่มีความช้า-เร็วจากการฟังบทเพลงและเคลื่อนไหว โดยการใช้จินตนาการ คิดท่าทางในการเคลื่อนไหวประกอบเพลงสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญาพัฒนาใน ด้านของการคิดสร้างสรรค์การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กนอกจากจะใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวแล้วยัง สามารถใช้กิจกรรมการเล่นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะหรือการร้องเพลงประกอบการเคลื่อนไหว แต่ควร เลือกใช้บทเพลงที่มีจังหวะที่ชัดเจนจะช่วยส่งผลให้ เด็กเกิดการพัฒนาทางด้านดนตรีที่รอบด้าน จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านดนตรีสรุปได้ ว่า การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยควรให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านดนตรี ได้แก่ การฟัง การเคลื่อนไหวตามจินตนาการ หรือการร้องเพลงประกอบการเล่นเครื่องดนตรีเพื่อเป็นพื้นฐานใน การเรียนรู้ดนตรีในระดับที่สูงขึ้น

ตัวอย่างในการจัดกิจกรรมดนตรีตามแนวการสอนของออร์ฟ

การจัดกิจกรรมดนตรีตามแนวการสอนของออร์ฟนั้น ผู้เขียนได้ทำการศึกษา ค้นคว้า และได้ทำงาน วิจัยเกี่ยวกับแนวการสอนดนตรีตามแนวการสอนของออร์ฟ โดยได้กำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่ ประกอบด้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความเข้าใจในจังหวะช้า-เร็ว (Tempo)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องความเข้าใจในเสียงเพลงที่มีความดัง-เบา (Dynamic)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องความเข้าใจในระดับเสียงที่มีความสูง-ต่ำ (Pitch)

จากการวางแผนของหน่วยการเรียนรู้ทั้งในเรื่องของจังหวะช้า-เร็ว เสียงที่ มีความดัง-เบา หรือระดับ เสียงสูง-ต่ำ ที่มีความแตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะสามารถ จัดกิจกรรมที่ประกอบด้วย การเคลื่อนไหว การร้อง เพลงและการเล่นเครื่องดนตรี โดยใช้แนวคิดในการจัดกิจกรรมตามแนวทางของออร์ฟ จะทำให้เด็กได้มี พัฒนาการ ทางด้านทักษะดนตรีที่มีความรอบด้าน ตามตัวอย่างแผนการสอน กระบวนการใน การจัด กิจกรรม และตัวอย่างบทเพลงที่ใช้ในการทำกิจกรรม ดังนี้ (เชษฐพงศ์ รอดฤดี, 2562)

ตารางที่ 1 ตัวอย่างแผนการสอนดนตรีตามแนวการสอนของออร์ฟเพื่อพัฒนาทักษะ ทางดนตรีสำหรับเด็ก
ปฐมวัยหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ความเข้าใจในเสียงช้า-เร็วโดยสามารถปฏิบัติตามได้

ขอบเขต เนื้อหา	จุดประสงค์ เพื่อบรรลุการเรียนรู้		กระบวนการเรียนการสอน	สื่อ	การ ประเมิน
	ความรู้	ทักษะ			
1. เสียงสัญญาณ ที่แตกต่างกัน สองแบบ (ช้า-เร็ว)	ความ เข้าใจใน จังหวะช้า-เร็วโดย สามารถ ปฏิบัติ ตาม ได้	1. ฟังการ ฟัง และ แยกแยะ ความต่าง ระหว่าง จังหวะช้า และเร็ว 2. ออกเสียง ร้องเพลงได้ ตรงทำนอง 3. การเดิน- การหยุด ตาม เสียงเพลง	ชุดกิจกรรมที่ 1 เพลงจะ หยุดรถไฟ 1. ครู แนะนำบรรทัดห้า เส้นโดยสมมติให้เป็น สถานีรถไฟทั้ง 5 ขบวน 2. ครู ให้นักเรียนจัดแถว เป็น ขบวนรถไฟ ตามเส้น ทั้ง 5 เส้น จากนั้นแจก เชือก สมมติเป็นการขึ้น รถไฟ ขบวนละ 5 คน ตั้ง ชื่อ ขบวนที่ 1, 2, 3, 4, 5 3. ให้นักเรียนเดินและร้อง เพลง จะหยุดรถไฟ ไป รอบ ๆ ห้องตาม เสียงดนตรี ที่มีจังหวะช้า หรือเร็ว 4. ครูเพิ่มเงื่อนไขให้ นักเรียนว่าถ้าเพลงจบให้ นักเรียนพารถไฟมาจอดที่ สถานีเดิม 5. ครูเก็บเชือกคืน (เหลือ เส้นบรรทัด 5 เส้นบนพื้น) 6. ครูและนักเรียนสรุป การเรียนรู้กับนักเรียนใน เรื่อง ของจังหวะที่มีความ ช้า-เร็วชุดกิจกรรมที่ 1 เพลงจะ หยุดรถไฟ 1. ครู แนะนำบรรทัดห้า เส้น โดยสมมติให้เป็น สถานี รถไฟทั้ง 5 ขบวน 2. ครู ให้ นักเรียนจัดแถว เป็นขบวน รถไฟ ตามเส้น ทั้ง 5 เส้น จากนั้นแจก เชือกสมมติ เป็นการขึ้น รถไฟ ขบวน	1. แทมโบรีน 2. กลอง 3. เชือกยาว ประมาณ 3 เมตร จำนวน 5 เส้น 4. บรรทัดห้า เส้น ติดที่พื้น ห้อง	แบบ ประเมิน ทักษะ การ เล่น เครื่อง ดนตรี

ขอบเขต เนื้อหา	จุดประสงค์เพื่อบรรลุการเรียนรู้		กระบวนการเรียนการสอน	สื่อ	การประเมิน
	ความรู้	ทักษะ			
			ละ 5 คน ตั้ง ชื่อขบวนที่ 1, 2, 3, 4, 5 3. ให้ นักเรียนเดินและร้อง เพลงจะหยุดรถไฟ ไป รอบ ๆห้องตาม เสียงดนตรี ที่มีจังหวะช้า หรือเร็ว 4. ครูเพิ่มเงื่อนไขให้ นักเรียนว่าถ้าเพลงจบให้ นักเรียนพารถไฟมาจอด ที่ สถานีเดิม 5. ครูเก็บ เชือกคั่น (เหลือ เส้น บรรทัด 5 เส้น บนพื้น) 6. ครูและนักเรียนสรุป การ เรียนรู้กับนักเรียนใน เรื่อง ของจังหวะที่มี ความช้า-เร็ว		

จะหยุดรถไฟ

ธวัชชัย นาควงษ์

ภาพที่ 1 บทเพลงที่ใช้ในกิจกรรมหน่วยการเรียนรู้เรื่องความเข้าใจในเสียง เร็ว-ช้า โดยสามารถปฏิบัติตาม

สรุป

จุดเด่นของการเรียนการสอนดนตรีแบบแนวคิดของ คาร์ล ออร์ฟ คือธรรมชาติที่มีอยู่ในตัวเด็ก ออกมาใช้ซึ่งธรรมชาติของเด็ก ๆ รักและสนุกที่จะกระโดดโลดเต้น ฟังเพลง ตบมือไปกับจังหวะเพลง และ ร้องเพลงสิ่งเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นบทเริ่มแรกของการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็ก โดยให้เด็กได้ฟัง ได้ร้องและเล่นดนตรีก่อนที่จะเริ่มการอ่านการเขียนซึ่งเป็นวิธีเดียวกับการเรียนภาษาของมนุษย์นั่นเอง คาร์ล ออร์ฟ วางรากฐานในการสอนดนตรีของเขาว่าดนตรี (Music) การเคลื่อนไหว (Movement) และการพูด (Speech) เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ทั้งสามสิ่งรวมกันเป็นเอกภาพ (Unity) คาร์ล ออร์ฟ เรียกว่าดนตรีเบื้องต้น (Elemental Music) เขาสังเกตว่าเมื่อเด็ก ๆ แสดงออกทางดนตรีในสภาพแวดล้อมที่เป็นปกติไม่มี กฎเกณฑ์อะไรบังคับแล้วเด็กจะใช้ดนตรีการเคลื่อนไหวและภาษาพูดไปพร้อมกันเด็กที่กำลังเต้นรำจะร้อง เพลงไปด้วย เมื่อเด็กร้องเพลงเขามักจะเคลื่อนไหวไปตามจังหวะเสียงเพลงและแนวทางในการจัดกิจกรรม สำหรับเด็กปฐมวัยนั้น กิจกรรมที่ใช้สามารถปรับหรือเพิ่มเติมเนื้อหาที่มีความท้าทายกับเด็กเพื่อให้นักเรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน เนื่องจากดนตรีเป็นวิชาพื้นฐาน สำคัญที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านสมองพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจให้เป็น คนที่สมบูรณ์

แนวทาง การจัดกิจกรรมตามแนวคิดของออร์ฟ ผู้สอนควรนำกิจกรรม มาปรับใช้กับการทำกิจกรรม เตรียมความพร้อมก่อนเรียน เป็นการจัดกิจกรรมนันทนาการ หรือเสริมทักษะเพิ่มเติมทั้งในเวลาเรียนและ นอกเวลาเรียน ทั้งนี้ผู้สอนสามารถนำแผนการสอน กระบวนการ บทเพลงหรือขั้นตอนต่าง ๆ ในการจัด กิจกรรมตามตัวอย่างมาปรับใช้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ผู้เรียน หรือ ตัวผู้สอนได้ ในขณะที่ ทำกิจกรรมครูต้องหมั่นสังเกตพัฒนาการผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนและการทำ กิจกรรมในทุก ๆ ครั้งเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ และพัฒนาตัวเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- เชษฐพงศ์ รอดฤดี. (2562). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านดนตรี ตามแนวการสอนของ ออร์ฟและดัลโครซ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรุ่งอรุณ. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา).
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2544). *พฤติกรรมกรสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่ง แก้วแดง. (2542). *ปฐพีการศึกษไทย*. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วารุณี สกุลภารักษ์. (2562). ดนตรีและกิจกรรมเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย. *วชิรเวชสารและวารสาร เวชศาสตร์เขตเมือง*, 63(3), 203-208.
- DeNora, T. (2000). *Music in everyday life*. London: Ashgate.
- Fahmie, D. (2000). *Musical playtime for developing young minds. In the MEA state editors* (Ed.), *Spotlight on early childhood music education: Selected articles from state MEA journals* (pp.32-34). Reston, VA: The National Association for Music Education.
- Forrai, K. (1990). *Music in preschool*. (2nd ed). Budapest: Franklin Prining House.
- Shamrock, Mary. (1990). "Schulwerk and folk heritage" *Begegnungen:Orff-Schulwerk International, Orff-Schulwerk Forum Salzburg*.